

Уставен
ЅБЕТАЛ

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

УПРАВНИОТ СУД преку судијата Ана Герасимовска како судија-претседател одлучувајќи по тужбата на тужителите Гостивар, поднесена против Решението на Агенцијата за заштита на правото за слободен пристап до информациите од јавен карактер бр.08-128 од 04.07.2023 година, за пристап до информации од јавен карактер, на ден 18.12.2024 година, согласно член 59 став 1 в.в. со член 38 став 1 точка 2 од Законот за управните спорови, ја донесе следната:

I
ПРЕСУДА

Тужбата на тужителите М.Ч. и Д.Ч. од Гостивар, поднесена против Решението на Агенцијата за заштита на правото за слободен пристап до информациите од јавен карактер бр.08-128 од 04.07.2023 година, СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНА.

10.01.2025			
Претседател	Член	Прилог	Брејд
		Pranoli	Vlera

II
РЕШЕНИЕ

Барањето на тужителите за надомест на трошоците во постапката, СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНО.

Образложение

Со оспореното Решение на Агенцијата за заштита на правото на слободен пристап до информации од јавен карактер бр.08-128 од 04.07.2023 година, под точка еден се одбива како неоснована жалбата изјавена од сега тужителите против Решението на Основен суд Гостивар СПИ бр.3/23 од 13.02.2023 година за пристап до информации од јавен карактер, и под точка два се потврдува решението на имателот на информации СПИ бр.3/23 од 13.02.2023 година.

Тужителите со тужба за управен спор го оспоруваат наведеното решение на Агенцијата за заштита на правото на слободен пристап до информации од јавен карактер, со предлог истото да се поништи поради суштествени повреди на одредбите на постапката, погрешно и нецелосно утврдена фактичка состојба и погрешна примена на материјалното право. Во тужбата наведуваат дека тужениот орган воопшто не се произнесува во однос на тоа дека последиците врз интересот што се заштитува се поголеми од јавниот интерес, а да не го има предвид јавниот интерес на тужителите кои претходно го имаат објаснето во поднесеното барање за пристап до информации од имателот на информацијата. Имено, наведуваат обработката на бараните лични податоци е за конкретна цел и законита, тоа е смислата и целта на бараните лични податоци и адресни податоци чие откривање се бара од Имателот на информацијата, друга смисла и цел нема ниту може да има, заради што оспореното решение е незаконито. Истакнуваат дека јавниот интерес е поголем од откривање на податоците кои што се бараат од конкретниот предмет, затоа што тоа го бара и Законот за Судски совет за обработна на бараните податоци по член 61 и 62 од ЗСС. Предлагаат

тужбата да се уважи, оспореното решение да се поништи и да им се надоместат трошоците во постапката.

Тужениот орган во одговор на тужбата, ги достави списите по кои се одбива останата кон наводите на оспореното решение, со предлог тужбата да се одбие како неоснована.

Управниот суд, постапувајќи по тужбата на тужителите го испита оспореното решение во границите на тужбеното барање во смисла на член 35 од Законот за управните спорови, па по оценка на тужбените наводи, одговорот на тужбата и списите на предметот, најде:

Тужбата е неоснована.

Од содржината на списите во предметот произлегува дека тужителите, на 08.02.2023 година поднеле Барање за пристап до информации од јавен карактер до Основен суд Гостивар, по предметот Барање за пристап до информации од јавен карактер, со кое побарале да му се достават следните информации: „информација од јавен карактер за лични и адресни податоци на судијата Реџеп Асани кој постапува по предметот П1 – 380/19 на Основен суд Гостивар“.

Постапувајќи по ова Барање, Имателот на информации во законски предвидениот рок донел Решение СПИ бр.3/23 од 13.02.2023 година, со кое Барањето на сега тужителите го одбива како неосновано. Во Решението е имателот на информацијата се повикал на исклучок од слободниот пристап до информациите наведени во член 6 став 1 точка 4 од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер и дал образложение дека спроведен е Тест на штетност, со кој е утврдено дека со давање на бараната информација “последниците врз интересот кој се заштитува се поголеми од јавниот интерес утврден со закон, што би се постигнал со објавувањето на информацијата”.

Незадоволни од наведеното решение, сега тужителите изјавиле жалба до Агенцијата за заштита на правото на слободен пристап до информациите од јавен карактер, заведена под бр.08-128/1 на 08.03.2023 година, каде било наведено дека Имателот на информацијата одлуката ја донел без да ја анализира содржината на барањето и бараната јавна информација дека е во согласност со закон односно член 61 и член 62 од Законот за Судски совет.

Агенцијата за заштита на правото на слободен пристап до информациите од јавен карактер, по разгледување на жалбата и другите списи во врска со предметот, донела Решение бр.08-128 од 04.07.2023 година, со кое жалбата се одбива како неоснована, додека решението на имателот на информации СПИ бр. 3/23 од 13.02.2023 година, се потврдува. Имено, тужениот орган утврдил дека Имателот на информации, законски постапил по поднесеното барање, со тоа што правилно донел решение со кое го одбил барањето по спроведување на задолжителниот Тест на штетност повикувајќи се на исклучок од слободниот пристап до информации наведен во член 6 од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер, а се однесува на “личен податок чие откривање би значело повреда на заштитата на личните податоци”. Согласно Законот за заштита на личните податоци “личен податок” е секоја информација која се

однесува на идентификувано физичко лице или физичко лице кое може да се идентификува (субјект на лични податоци), а физичко лице кое може да се идентификува е лице чиј идентитет може да се утврди директно или индиректно посебно врз основа на идентификатор како што се име и презиме, матичен број на граѓанинот, податоци за локација, идентификатор преку интернет, или врз основа на едно или повеќе обележја специфични за неговиот физички, физиолошки, генетски, ментален, економски, културен или социјален идентитет на тоа физичко лице. Во конкретниот случај се работи за барања упатени за конкретно физичко лице, чие име и презиме барателите веќе го откриваат во своето Барање за пристап до информации, а на кое, со објавувањето на податокот што се бара од страна на барателите на информации, може да му се наштети на безбедноста, честа и угледот, не само на неговиот, туку и на трети лица, поради што со одбивањето на пристапот до бараните информации последиците врз интересот кој се заштитува се поголеми од јавниот интерес.

Против наведеното решение на тужниот орган, тужителите ја поднесоа предметната тужба за управен спор заведена под У-6 бр.545/2023.

Судот најде дека тужениот орган со оспореното решение не го повредил законот на штета на тужителот, поради следното:

Согласно член 4 став 1 точка 1 и 2 од Законот за заштита на личите податоци („Службен весник на РСМ“ бр.42/2020), „Личен податок“ е секоја информација која се однесува на идентификувано физичко лице или физичко лице кое може да се идентификува (субјект на лични податоци), а физичко лице кое може да се идентификува е лице чиј идентитет може да се утврди директно или индиректно, посебно врз основа на идентификатор како што се име и презиме, матичен број на граѓанинот, податоци за локација, идентификатор преку интернет, или врз основа на едно или повеќе обележја специфични за неговиот физички, физиолошки, генетски, ментален, економски, културен или социјален идентитет на тоа физичко лице физичко лице; 2. „Обработка на личните податоци“ е секоја операција или збир на операции кои се извршуваат врз личните податоци, или група на лични податоци, автоматски или на друг начин, како што се: собирање, евидентирање, организирање, структурирање, чување, приспособување или промена, повлекување, консултирање, увид, употреба, откривање преку пренесување, објавување или на друг начин правење достапни, усогласување или комбинирање, ограничување, бришење или уништување.

Согласно член 2 од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер („Службен весник на Република Македонија“ бр.101/2019), со овој закон се обезбедува јавност и отвореност во работењето на имателите на информации и им се овозможува на физичките и правните лица да го остваруваат правото на слободен пристап до информации од јавен карактер. Имателите на информации за својата работа се должни да овозможат информираност на јавноста.

Согласно член 6 став 1 точка 2 од истиот закон, Имателите на информации можат да одбијат барање за пристап до личен податок чие откривање би значело повреда на заштитата на личните податоци.

Согласно член 25 од истиот закон, имателот на информација со решение може во целост или делумно да го одбие барањето, ако утврди дека бараната

информација е информација од членот 6 став (1) од овој закон, имајќи го предвид резултатот од спроведениот тест за штетност.

Во конкретниот случај овој суд најде дека тужениот орган постапил кога го донел оспореното решение со кое жалбата изјавена од

М.Ч. и Д.Ч. _____ од Гостивар, поднесена против Решението на Основен суд Гостивар СПИ бр.3/23 од 13.02.2023 година, по предметот Барање за пристап до информации од јавен карактер, ја одбил како неоснована, а Решението на Имателот на информации СПИ бр.3/23 од 13.02.2023 година, го потврдил.

Имено, по наоѓање на овој суд, имателот на информации, при одлучување по поднесеното барање за пристап до информации од јавен карактер на сега тужителите, постапил во согласност со прописите од дадената област, од причина што пред да донесе управен акт со кое го одбил барањето на тужителите образложено погоре во оваа одлука, го проценил односот помеѓу два заштитени интереси — интересот за заштита (необјавување) на бараната информација и интересот за објавување на информацијата, кои интереси се легитимни, согласно член 6 став 3 од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер, преку спроведување на тест на штетност како задолжително процесно дејствие. Предвид наведеното, како Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер, не ја предвидува формата на тестот на штетност, истиот се спроведува меритократно за секое одделно барање, во зависност од бараната информација, нејзиниот контекст и околностите кои произлегуваат од нејзиното објавување, односно необјавување, а за предметната побарана информација, штетноста е утврдена однапред, согласно посебни законски прописи. Во конкретниот случај, имајќи го предвид и Прирачникот за спроведувањето на тестот на штетност за Судот е доволно што имателот на информацијата по спроведениот тест на штетност дал пишано образложение во управниот акт СПИ бр.3/23 од 13.02.2023 година (со кој постапува по барањето) како бил исходот од спроведениот тест на штетност во однос на конкретните релевантни факти. Оттука, Судот утврди дека сепак потенцијалната штета што би произлегла од објавувањето на информацијата која претставува личен податок, ја надминува целта на јавниот интерес за обезбедување пристап до бараната информација, дотолку повеќе што во конкретна постапка по поднесено барање се идентификува законски основ за одбивање на пристап до бараната информација.

При одлучувањето, Судот го ценеше наводите на тужителите истакнат во тужбата, дека имателот на информацијата не го имал предвид јавниот интерес на тужителите кои претходно го имаат објаснето во поднесеното барање за пристап до информации, дека обработката на бараните лични податоци е за конкретна цел и законита, тоа е смислата и целта на бараните лични податоци и адресни податоци чие откривање се бара од Имателот на информацијата, друга смисла и цел нема ниту може да има, заради што оспореното решение е незаконито меѓутоа, истиот го оцени како неосновани и без влијание за поинкаво одлучување од причина што не е спорно дека обработката на личните податоци е законита, но ваквите податоци треба да бидат заштитени пред јавноста согласно закон и мора да се обработуваат само за конкретни цели и со согласност на засегнатото лице.

Управниот суд ја донесе оваа Пресуда без одржување на јавна расправа, согласно член 38 став 1 точка 2 од Законот за управните спорови („Службен

весник на Република Македонија“бр.96/2019), со оглед дека во конкретниот случај Управниот суд ја оценуваше правилната примена на материјалното право, односно дали од страна на тужениот орган правилно се применети одредбите од Законот за општата управна постапка и Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер при донесување на оспорениот акт.

Барањето на тужителите, за надомест на трошоците на постапката, Судот го одби како неосновано, согласно член 86 став 3 од Законот за управните спорови (“Службен весник на Република Северна Македонија” бр.96/2019), според кој, доколку судот ја одбие или отфрли тужбата или пак постапката се запре, секоја странка ги сноси своите трошоци на постапката.

Со оглед на горе изнесеното, Судот утврди дека тужбата на тужителите е неоснована и одлучи согласно член 59 став 1 од Законот за управните спорови.

Пресудено во Управниот суд на ден 18.12.2024 година под У-6.бр.545/2023.

Судија
Ана Герасимовска

ПРАВНА ПОУКА: Против оваа пресуда дозволена е жалба во рок од 15 дена од приемот на истата, преку овој суд до Виш управен суд.

НАЛОГ ЗА ТАКСА: Се задолжува тужителите солидарно да платат судска такса за одлука во износ од 800,00 денари, во рок од 15 дена од приемот на одлуката и тоа како примач Буџет на Р.Македонија, банка на примач НБРМ, судски такси од физички лица сметка број 1000-000-000-630-95, Уплатна сметка: 840-182-03359 Приходна шифра: 72-22-13, Програма:00, Начин:2, односно судски такси од правни лица банка на примач НБРМ сметка број 1000-000-000-630-95, Уплатна сметка: 840-182-03338, Приходна шифра: 72-22-11, Програма:00, Начин:2.

Пресудата да се достави на:

- тужители
- тужен орган

Судија
Ана Герасимовска